

NAGY ZOPÁN

Fragmentumok, szövegroncscok, no. II.

...
a tükörben pedig volt, ami volt

...

ám a szemhártya alatti, szemfolt
mögötti tájban, a sivatagos,
holtvárosi szikes:
szürke-lepedékes,
barnás hínár-hártyával belepert
tenger-részletre emlékez(tet)ett...

elvértve, ősi szélkerekek ma-
rad-vá-nya-i meredeztek eme
tájak előtti tájból: félig be-
temetett óriás fa-mutánsok,

heherészve és fityiszt mutatva
az ég (vagy „Manitu” szellemarca)
felé...

*

eközben, egy kiállítás megnyitón
autista kislány az üvegpadról
fluoreszkáló labdával vonaglóan
nyöszörög-röhögcsél a felolvasón:

... *elitta(m) a kör(m)öm fényét*
elitta(m) a hajhagymákat

- nedvem szívta(m) szembogárból -

*elitta(m) a szem fehérjét
elitta(m) a mágiákat...*

*

kisvártatva:

egy idősödő művésznő
mint bábos és műlovarnó:
*elmondott egy aforizmát
s megcsókolta farom izmát*

*

amott:

frekventáltan zaklatott
szimultán-zord szólamok:

fröccsentett gerbera
preparált cimbalom
tejfölös gordonka
csúsztatott rágalom

majd:

herpesz gólem mesüge
árpász nyálhal ízibe
akileül: felüle
óriás-nász ki(s)csibe

ó:

szerep csecse szerencse csan
nan-han hangzat alakzat-tan
manír fakír fakír manír

szemre szeszes szerecsen ír

*

hajnal-borda
(bordal helyett)
albínóban

árok-ágyék fetregése
(aznaposok kihűlt kelyhe)
domb-negatív szélhűdése

vétek vétek
a Védákat megettétek
vedte-szedte árok-verte
mocsarában genny-he-reg-ve

tettleg tett reng
tetra-ferment mer merenghet
merenghet *merr*:
alfa-elfe elm-folyása hermet-permet

hajnal-borda
ráng a hóban

*

egy világvégi lefolyócsatornából
most ingyenc *freak*-jelenetek bukkannak föl

mocsárlény és zöld-hályog
foszladozó *folklór*-lápos
ölelésén át látjuk:

homokos hordalék
kőzettörmelékekkel
iszapos táj-szelet
a lucskos folyó nyaka a
hegyekből kitekeredik

➤

hogy a völgy ölébe ontsa
ásványokkal teli
vérét

poétikus
felhők alatt
alluviális
tájkép dagad...

*

itt pedig:

spirálba tekert
áttetsző ólom a felhő
felhő al-hőiben
duzzadó felhő

pulzáló-porladó
habszivacs-tekercs
mákonyos ólom
álmodó foncsor

las-sít-va for-gá-cso-ló-dó
alakzat-trancsír

tömörből - a foszlányba
foszlányból - a rétegbe
spirális elme-tánc
majd vad vihar-köpet...

nar-co-phon-y-a

*

intermezzo

vers a felhőről:

ó, képlékeny-tömör, áttűnő szivacs!
türkiz habzás, lyukacsos kéksajt-álom,
gomolygó foszlás, hártvás én-halálom;
étheri émelygés, rezgő lég-ragacs...

felhő a versről:

ó, érzékeny sömör, vágykeltő ripacs!
züllés, romlás, hátsó rímedet hágod;
szorongó képmás, múltad „in-halálod”,
kényszeres kétkedés, hörgő maszk-ragacs...

*

örüljenek egek
ürüljenek (az) emberek...
harsogjon a tenger
s minden benne-való!

jaj az alvilág meztelen
s az élő-holt mind megremeg...

a reménytelenség összezúz
a bosszúság elhomályosul...
a bizonyosság az élő hús
lenne ám beteg árnyék vonul

a mozdulatokban
és az avas fény
megromlik obszcén
fél-gondolatokban...

ürüljenek (az) egek
őrüljenek emberek...